

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 15/24
23.6.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Снежане Јовановић и Јелене Шкулић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела према окривљеном – власнику АА, по захтеву јавног тужиоца за организовани криминал ОИК.бр. 12/23 од 20.06.2024. године, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног - власника АА, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и браниоца окривљеног - власника АА, адвоката Драгољуба Станковића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои-По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године, након рочишта одржаног у складу са одредбом члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела дана 23.06.2025. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић, окривљеног АА и бранилаца окривљеног, адвоката Јелене Марковић Росић и адвоката Драгољуба Станковића, дана 23.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и адвоката Драгољуба Станковића, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године, усвојен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр. 12/23 од 20.06.2024. године, за привремено одузимање имовине, па се од окривљеног АА са личним подацима као у изреци побијаног решења привремено одузима имовина за коју постоји сумња да је проистекла из кривичног дела и то:

-четворособан стан број 29, површине 144 m² и подрум површине 5,2 m² у улици ..., на катастарској парцели ..., површине 6647 m², ЛН ... КО ... – ... СКН ...,

-гаража број 3 у улици ..., на катастарској парцели ... површине 6647 m², ЛН ... КО ..., СКН ...,

-ручни сат “Rolex” сиво розе боје и новац у износу од 5.670 (петхиљадашестоседамдесет) евра и 99.000,00 (деведесетдеветхиљада) динара, који су одузети на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП, ДП, УКП, Службе за борбу против дрога 03.2.7 број 377/23 – 203 од 08.10.2023. године.

Привремено одузимање може трајати најдуже до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим да је до доношења захтева за трајно одузимање имовине суд дужан да најмање једном годишње преиспита одлука о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Привремено одузетом имовином управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином.

Против наведеног решења жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног – власника АА, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду у смислу члана 30 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела закаже рочиште, позове власника – окривљеног и његовог браниоца, јавног тужиоца и по потреби сведоке ББ и ВВ са адресама из жалбе, те усвоји жалбу у смислу члана 32 став 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и у целини одбије захтев за привремено одузимање имовине јавног тужиоца, или да усвоји жалбу власника и у целини укине привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Драгољуб Станковић, по свим жалбеним основима, са предлогом да се усвоји жалба, преиначи побијано решење тако што ће захтев Јавног тужиоца за организовани криминал одбити као неоснован или да се усвоји жалба браниоца окривљеног и укине првостепено решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одржао је рочиште у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела дана 23.06.2025. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић, окривљеног - власника АА и бранилаца окривљеног - власника, адвоката Јелене Марковић Росић и адвоката Драгољуба Станковића, на коме је јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал изјавила да је извршила увид у жалбе бранилаца окривљеног изјављене на побијано решење, те предложила да исте буду одбијене као неосноване, из разлога што стоји чињеница да су родитељи овде окривљеног доста зарађивали у посматраном периоду - око 300.000 евра, али су у истом том периоду куповали и некретнине у износу од 700.000 евра, те тако нису могли

да помогну у куповини предметне привремено одузете имовине од окривљеног, а то нису могли ни окривљени ни његова супруга чији приходи су знатно мањи од расхода, због чега сматра да је правилно првостепени суд утврдио несразмеру у приходима и расходима окривљеног, односно да имовину окривљени није могао стећи захваљујући родитељима, наводећи даље да предлаже да се у доказном поступку изведе као доказ допис Ктж.80/24 са прилозима који је дана 24.12.2024. године доставила суду

Пуномоћници окривљеног АА на наведеном рочишту су у потпуности остали при изјављеним жалбама, закључујући да у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за привремено одузимање имовине, нити побијано решење садржи разлоге о томе а пуномоћник окривљеног-власника АА, адвокат Јелена Марковић Росић је додала да тужилаштво није поступило по налогу суда да се доставе подаци о потрошачкој корпи од 01.10.2006. године, да је одбрана због сумње у законитост прихода од стране јавног тужиоца ангажовала судског вештака за економско-финансијску област Слободана Васића, дипломираног економисту, који је израдио налаз од 20.06.2025. године на основу података који се налазе у списима предмета и утврдио све приливе новца на страни окривљеног и његове супруге и указао да је окривљени имао довољно новца да купи предметне непокретности. Пуномоћник окривљеног власника, адвокат Драгољуб Станковић, се придружио речи пуномоћника адвоката Јелене Марковић Росић, остајући при наводима и предлозима из своје жалбе, дајући појашњење везано за предметни налаз стручног лица, који је одговор на извештаје Јавног тужилаштва за организовани криминал од 24.12.2024. године, понављајући да је вештак у налазу и мишљењу закључио да је окривљени АА имао довољно новца да купи предметне непокретности и да му је након исплате купопродајне цене остало слободних новчаних средстава у укупном износу од 4.080.123,57 динара.

Апелациони суд у Београду је у доказном поступку саслушао окривљеног власника АА који се у свему придружио речи својих бранилаца, а у даљем току рочишта – доказног поступка, Јавни тужилац за организовани криминал Наташа Трнинић је изјавила да је сагласна да се као доказ изведе потврда “ОТР Vanke” која се односи на промет по рачуну супруге окривљеног - ГГ и то промет по рачуну у току 2016. године, али да сматра да ова потврда није релевантна, обзиром да је брак закључен 2020. године, те објаснила да је од 2006. до 2018. године у периоду када су стечене две некретнине – плац и стан, окривљени имао приходе у износу од 28.100 евра, а потрошачка корпа у том периоду за једног члана домаћинства износила је 23.400 евра, што значи по тужиоцу да би окривљеном за стицање ове две некретнине остало расположиво око 5.000 евра. Јавни тужилац је анализирао период од 2019. до 2023. године, према коме су окривљени и његова супруга зарадили 38.673 евра, а да је потрошачка корпа за два члана домаћинства у периоду од 2019. до 2022. године износила 27.780 евра, те би за 2023. годину уз рођење детета, потрошачка корпа износила 36.657 евра, а то значи да је окривљеном и супруги остало расположиво 2.000 евра да од њих купе гаражу, “Rolex” који кошта 16.800 евра и да остане новац за штедњу који је пронађен код њих у стану. Браниоци окривљеног на рочишту су указали на подзаконски акт – Уредбу о утврђивању јединствене листе развијености региона и јединица локалне самоуправе, где је направљена листа свих региона и локалних самоуправа, из које се види да постоји трећа група локалних самоуправа у односу на потрошачку корпу, а коју чине недовољно развијене јединице локалне самоуправе а

којој групи припада и ..., за кога је одбрана радила минималну потрошачку корпу везано за приходе 2016. године супруге окривљеног која је, по ставу одбране, стекла већу имовину те године, с обзиром да су били у вези пре брака.

Потом су у доказном поступку прочитани сви докази изведени током првостепеног поступка као и докази накнадно достављени од стране пуномоћника и Јавног тужилаштва за организовани криминал и то: фотокопије изјаве мајке ГГ (супруге окривљеног) од 27.09.2024. године, очитана лична карта за окривљеног АА, налаз вештака Слободана Васића од 20.06.2025. године, потврда “ОТР Банке” од 13.06.2025. године са прилозима, као и допис ЈТОК Ктж.80/24 од 24.12.2025. године са прилозима.

Из изјаве ДД - мајке ГГ (супруге окривљеног) од 27.09.2024. године, дате под пуном материјалном и кривичном одговорношћу и оверене код јавног бележника, утврђено је да иста изјављује да је њена ћерка ГГ, рођена ..., живела у ванбрачној заједници са АА почев од маја 2018. године и то у њеној кући у ..., улица ... све до 01.01.2019. године када су се преселили у стан у ..., улица ... где су наставили да живе ванбрачно, а потом су се венчали 24.5.2020. године а разлог кашњења венчања била је корона и била су забрањена окупљања.

Из очитане личне карте за окривљеног АА утврђено је да именовани има пријављено пребивалиште на адреси ..., улица ...

На основу дописа ЈТОК Ктж.80/24 од 24.12.2025. године са прилозима утврђено је да је поступајући тужилац суду доставила доказе о просечној потрошачкој корпи, као и изводе за привредно друштво "...” доо (84,113,123,129, 149, 203 и 206) о стању и променама на рачуну број ... привредног друштва "...”- а на чији рачун као продавца је окривљени власник АА као купац на име предуговора о купопродаји предметног стана, извршио уплате ближе наведене у наведеном поднеску и то девет уплата у периоду од 09.08.2016. до 25.12.2019. године, затим потврду “Raiffeisen banke” о извршеном подизању готовине од стране оца окривљеног ББ и то дана 15.01.2017. године износ од 520.000,00 динара, дана 21.08.2017. године износ од 340.000,00 динара, дана 15.01.2018. године износ од 250.000,00 динара и дана 23.03.2018. године износ од 24.699,772,00 динара, а везано за наводе да је у периоду исплате уговорне купопродајне цене предметног стана отац окривљеног подизао поменуте износе новца у динарској противвредности као и потврду о подизању готовог новца са рачуна у “Halk banki” оца окривљеног ББ према којој је у периоду исплате купопродајне цене за предметни стан отац подизао новац и то дана 10.01.2017. године износ од 1.510.000,00 динара и дана 08.01.2018. године износ од 1.430.000,00 динара са закључком да се динамика подизања новца, као ни износи подигнутог новца не поклапају ни са временом уплате, нити са износом уплате купопродајне цене на име предуговора о купопродаји стана који је предмет захтева за привремено одузимање. Даље, се јавни тужилац осврнула на документацију поднету уз одговор на захтев за привремено одузимање имовине од стране пуномоћника власника, а са којом није имала прилике да се раније упозна, а везано за Уговор о зајму оца окривљеног ББ закључен дана 06.04.2015. године са ЂЂ, те износ који је био предмет наведеног уговора – 250.000 евра - указујући да постојање овог уговора доводи у питање наводе пуномоћника власника да је ББ изузетно солвентан и способан да из сопствених прихода и прихода свог привредног друштва финансира куповину великог броја некретнина чији су власници он и његова супруга

као и некретнина у власништву њихових синова. Даљом анализом документације која је достављена као доказ везано за законите приходе окривљеног које тужилаштво није узело у обзир приликом подношења свог захтева, а наиме из потврде Привредног друштва “...” које потврде је сачинио и потписао директор ББ, отац окривљеног, по налажењу тужиоца доводи у сумњу веродостојност наведених потврда, посебно имајући у виду да званичну евиденцију о исплаћеним приходима поседује Пореска управа и ПИО фонд, као докази које је тужилаштво приложило уз свој захтев за привремено одузимање имовине. Тужилац је у наведеном поднеску анализирао и приходе остварене на свадби окривљеног, указујући да исти нису од значаја за поступак будући да су непроверљиви и исти подаци под називом “свадба и крштење” могли су бити накнадно сачињени за потребе овог поступка те да славља организована за толико гостију свакако представљају и значајан расход за породицу и трошкови таквих прослава би се морали узети у обзир приликом утврђивања финансијске могућности ове породице. Из анализе промета рачуна ГГ – супруге окривљеног АА произлази да је она у дужем временском периоду имала одређене приливе на рачун, али да се за највећи број тих трансакција не може утврдити ко их је и по ком основу платио што доводи у питање порекло тог новца, односно поставља се питање да ли је у питању законити приход, па се по тужиоцу наведени новац не може се узети у обзир приликом анализе финансијске ситуације ове породице. Даљом анализом документације која је достављена од стране пуномоћника власника, а која се односи на успешност пословања Привредног друштва “...” закључак је да је ово друштво неспорно остваривало добит, али је та добит одлукама о расподели углавном остојала у привредном друштву као нераспоређена добит, односно није се исплаћивала власнику. Неспорно је по тужиоцу, да је отац окривљеног имао значајне приходе, али је значајан део тих прихода искористио за куповину некретнина – непокретности у свом власништву и у власништву супруге, те да је према анализи коју је спровело тужилаштво ББ из својих средстава финансирао куповину зграде и пословних простора у ..., на катастарској парцели ..., катастарској парцели ..., катастарској парцели ... и катастарској парцели ... КО ..., за град, СКН ..., које је купио од Општине ... у вредности од преко 409.000 евра, односно да је имао укупне расходе на име куповине непокретности које је стицао уговорима о купопродаји вредности од око 670.000 евра, где су неке зграде грађене без дозволе, те су у поступку легализације добијене накнадне дозволе, што је свакако изискивало велика улагања у градњу истих, затим да је мајка окривљеног ВВ купила стан у вредности од 67.000 евра, да родитељи поседују и новчана средстава на рачунима до 20.400 евра, а што све по тужиоцу указује да су родитељи могли да од својих прихода истовремено финансирају имовину која се налази у њиховом власништву и трошкове живота, али не и да издвоје средства која би дали окривљеном АА за куповину непокретности која је предмет захтева за одузимање имовине.

Овај суд је имао у виду и налаз вештака Слободана Васића од 20.06.2025. године и наводе пуномоћника везано за исти, а наиме да је исти на основу документације у списима, утврдио све приливе новца на страни АА и његове супруге ГГ у односу на одливе новца на страни АА везано за куповину стана и гараже, те салдирањем истих утврдио да је именовани имао довољно новца да купи предметне непокретности те да му је на дан последње трансакције 29.12.2019. године, а након исплате купопродајне цене преостало слободних новчаних средстава у укупном износу од 4.080.123,57 динара.

По оцени Апелационог суда у Београду, након свестране анализе и стања у списима предмета, правилни су разлози које је дао првостепени суд приликом доношења решења Пои.По1.бр.9/24 којим је од власника имовине окривљеног АА одузео имовину наведену у диспозитиву побијаног решења, због чега су супротни жалбени наводи бранилаца – пуномоћника, оцењени као неосновани.

Наиме, побијајући првостепено решење одбрана указује да је исто донето уз битне повреде одредаба кривичног поступка, а што је за последицу имало да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, а тиме и материјално право погрешно примењено, јер у побијаном решењу није наведено постојање основане сумње да је окривљени извршио кривично дело из члана 2 Закона о привременом одузимању имовине из кривичног дела. Међутим, овакви жалбени наводи бранилаца – пуномоћника окривљеног оцењени су као неосновани, имајући у виду да из списка предмета и побијаног решења произлази да је окривљеном власнику АА оптужницом Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.13/24 од 12.04.2024. године, стављено на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, при чему је правилно првостепени суд приликом доношења побијаног решења имао у виду одредбу члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела којом је прописано да суд решењем одређује привремено одузимање имовине ако су испуњени следећи услови: да постоје основи сумње да је физичко или правно лице извршило кривично дело из члана 2 овог закона, ако постоје основи да је имовина власника проистекла из кривичног дела, ако вредност имовине прелази износ од 1.500.000,00 динара и ако постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем (из члана 23 став 1).

Даље, браниоци у изјављеним жалбама суштински указују да је нејасно зашто суд није дао анализу и оцену доказа достављених у одговору на захтев за одузимање имовине, односно да је побијано решење донето “пре свега” на основу извештаја Јединице за финансијске истраге од 10.06.2024. године, из кога је првостепени суд утврдио да постоји очигледна несразмера између вредности предметне имовине и законитих прихода окривљеног. Међутим, овакви жалбени наводи су од стране Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, оцењени као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд након свестране оцене и анализе свих доказа у списима предмета коју је дао на странама од 5 – 15 образложења, правилно закључио да вредност имовине описане у изреци решења која је предмет привременог одузимања прелази износ од 1.500.000,00 динара у смислу члана 25 став 2 тачка 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела са изменама и допунама као и да постоји очигледна несразмера између вредности предметне имовине и законитих прихода окривљеног. Првостепени суд је у образложењу побијаног решења на странама 17 – 19 анализирао сву имовину која је предмет привременог одузимања као у изреци побијаног решења, правилно закључујући да ВВ и ББ, родитељи окривљеног АА у складу са својим законитим приходима и приходима од имовине, а имајући у виду расходе на име просечне потрошачке корпе, за предметни период као и расходе на име куповине више непокретности, као и новчана средства која поседују на рачунима, нису имали могућности да обезбеде и средства потребна за куповину имовине која је предмет захтева Јавног тужиоца за организовани криминал, односно за привремено одузимање од окривљеног АА.

Надаље, првостепени је суд је насупрот изнетим жалбеним наводима пуномоћника – бранилаца окривљеног АА, који су дали оцену достављених доказа у одговору на жалбу, те одговарајући на питања одбране, да ли је евентуално окривљени остварио неке друге приходе из радног односа, осим плате која је уплаћивана на његов рачун и да ли је и у којој мери учествовао у подели неке добити, правилно закључио да имајући у виду извештај Јединице за финансијске истраге у списима предмета, произлази да су предмет финансијске истраге били сви приходи окривљеног које је остварио у датом временском периоду, како они који потичу из, тако и они који потичу ван радног односа, при чему је истим утврђено код којих послодаваца је остварен приход и у ком периоду. Такође, првостепени је суд имао у виду и наводе да су окривљени АА и његова супруга остварили приходе од поклона за свадбу и од поклона за рођење и крштење сина, о чему су у прилогу одговора достављени списак истих, али је правилно нашао да исти наводи нису од утицаја имајући у виду да се не ради о приходима у смислу закона, већ о пригодним поклонима, који су симболичног карактера, те као такви не могу се узети у обзир приликом утврђивања очигледне несразмере у приходима и расходима неког лица заједно са приходима оствареним из и ван радног односа. Првостепени суд је имао у виду и наводе пуномоћника у делу у којем се наводи да су родитељи, нарочито отац окривљеног доприносили финансијски, као и да су подаци о приходима погрешно евидентирани, али је правилно нашао да су овакви наводи неосновани, с обзиром да према доказима у списима предмета за такве наводе не постоје докази у виду новчаних трансакција, као и да су предмет финансијске истраге били укупни законити приходи породице, како окривљеног и његове супруге, тако и његових родитеља и да се ради о подацима прикупљених од државних органа који су надлежни за вођење таквих евиденција, између осталог и од Пореске управе.

Што се тиче доказа које је одбрана доставила на рочишту одржаном дана 23.06.2025. године и то налаза вештака Слободана Васића од 20.06.2025. године и потврде “ОТР” банке од 13.06.2025. године, са прилозима, исти су без утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељења, првостепени суд након свестране оцене и анализе стања у списима предмета, изведених и предложених доказа, правилно закључио да је тужилац доказао у смислу члана 3 став 1 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, да се ради о имовини проистеклој из кривичног дела, тј. да је имовина власника – окривљеног у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, као и да су испуњени услови из члана 25 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела за доношење решења о привременом одузимању имовине, тј. да су испуњени услови предвиђени ставом 2 наведеног члана, да постоје основи сумње да је окривљени власник АА, извршио кривично дело из члана 2 наведеног закона, те да постоје основи сумње да је имовина власника – окривљеног проистекла из кривичног дела, да вредност имовине прелази износ од 1.500.000,00 динара и да постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем предвиђеним чланом 23 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је имао у виду и наводе из жалби да је у овом поступку, донета и Наредба ЈТОК ОИК бр.12/23 од 09.10.2023. године, којом је окривљеном АА забрањено располагање непокретностима и Наредба ЈТОК ОИК бр.12/23 од 09.10.2023. године, којом је забрањено располагање новчаним

средствима, који су предмет захтева јавног тужиоца, те да не постоји потреба за привременим одузимањем имовине због вероватноће да ће касније одузимање имовине бити отежано или ономогућено, али је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, јер је по оцени овог суда правилно првостепени суд нашао да у конкретном случају постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем сходно члану 23 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Пошто се, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељења, жалбеним наводима бранилаца окривљеног – власника АА не доводи у сумњу правилност и законитост побијаног решења, то су жалбе одбијене као неосноване.

Са свега изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у диспозитиву, на основу одредбе члана 467 став 4 ЗКП и члана 32 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

**Записничар- виши саветник
Слађан Лазић,с.р.**

**Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић